Уляна Кравченко.

Мистець.

Присвята Олексі Новаківському.

Палітра — без границь
і фарби — як слова...
І полотен широких шар...
У серці творчий жар —
огні —
і кисть в руці —
горить...
— — — — — — — — — — — —
О, цить...
З глибин минулого
йде хоровід...
У срібних візіях моїх
я бачу Їх —
тих Будівничих наших ряд...
тих ґеніїв і слів і чину...
Усі — усі —
в душі моїй живуть —
у мерехтливій ґльорії вітають —
увіковічнення хотять — жадають —
Вони!
— — — — — — — — — — — —
О так — з бравурою — на темне тло —
накинути відважний сіулєт —
з мармору різблене чоло —
над сірим світом горді очі —
в руках синяво-золотий прапор!..
— — — — — — — — — — — —
Любовію до Вітчини напоєна душа —
глядить монументальности... синтез...
Подайте полотен — без меж...
У оргії красок мій ярий зір...
Я бачу всю красу землі сієї...
Село...
Блакит небес і срібло хвиль...
празелень борів
і зорі заходу кармін...
А там —
понад воєнну метушню —
знімається наш храм —
Собор!
Я бачу і Її — як втілення краси —
Мадонну!
— — — — — — — — — — — —

В душі моїй одна краси любов...
А все ж — а все ж я — не готов...
Завершення... мережки... орнаменту...
Картини-полотна і ждуть... і ждуть...
А тут —
з космосових висот — з країни звізд —
спливає новий сон... все новий зміст —
сюжет...
Із візії на полотні
закріплений дрібний фраґмент...
А сон — мій сон — і досі тільки сном...
— — — — — — — — — — — —
Безвпинний творчий лет...
Жадоба творення — бездонна...
В огнях екстаз —
я вічно-вічно чую цей наказ:
— Славнійш... і більш іще... і більше ще..
І ніколи — і ніколи спочинку ні на мить...
Всі дні — робучі дні...
Вулькан чуття... Палітра — як простір...
У чарах барви впялений мій ярий зір...
Пензіль в руці горить...

Й. В. Ґете.

Міньон.

Знаєш ти край, де ліс цитрин цвіте,
Оранжів сад горить, мов злото те,
Легкий вітрець леліє крізь блакить,
Де тихий мірт і лавр високий снить?
Знаєш це ти?
Туди, туди
Хтіла би я з тобою, милий, йти!

Знаєш ти дім, де крівля верх кольон?
Сіяє заль, ряхтить будинку фон,
Подоби з мармору глядять в журбі:
Дитя, ох цить! Що вдіяно тобі?
Знаєш це ти?
Туди, туди
Хтіла би я, моя одрадо, йти!